

## "TARAF OLMAYAN BERTARAF OLUR" MANTIĞI NASIL BİR MANTIKTIR?

Münir Aktolga  
Haziran 2015

Evet, "taraf olmayan bertaraf olur" mantığı nasıl bir mantıktır; bu mantığın altında yatan dünya görüşü nasıl bir dünya görüşüdür? "Kutuplaşmanın" bu kadar arttığı bir ortamda, "tarafaların" kendilerine yeni "tarafhtarlar" kazanmak için "taraf olmayan bertaraf olur" diyerek ortalıkta terör estirdikleri bir süreçte bu soruya cevap verebilmek gerçekten önem kazanıyor!...

**"Yeni", daima "eskinin" içinde oluşup, onun içinde gelişerek, onun içinden çıkıp geliyor demiştik... Aynen bir çocuğun ana rahminde oluşup oradan çıkıp gelişi gibi!...**

Buna, toplumsal düzeyden bir örnek vermek istersek, kapitalist toplum bebeği de gene aynı şekilde feodal toplumun içinde, onun ana rahmi olan Kent toplumunun içinde oluşup, oradan çıkıp gelmiyor mu?...

"Taraf" ve "mücadele" anlayışı da işte bu diyalektige bağlı olarak daima iki farklı anlama sahip oluyor!.

Birincisi; eski sistemin içinde mücadele halinde olan güçlerin "tarafhtarlık" ve "mücadele" anlayışıdır!.

Bu durumda, bir yanda varolan sistemi-statükoyu temsil eden "sistemin egemenleri"- "yönetenler" yer alırken, bunların karşısında da, gene aynı sistemin bir parçası-unsuru olan sistemin "ezilenleri"- "altta güreşenleri" bulunuyor! "Yönetilenler" de dediğimiz varolan sistemin bu altta güreşenleri, kendi içlerinde-ana rahminde-taşıdıkları "yeninin" de "sözcülüğünü" yaparak mevcut sistemin egemenlerine karşı mücadele bayrağını yükseltiyorlar!...

"Örnek" mi istediniz; feodal sistemin içindeki "köylü ayaklanmaları" bunun en çarpıcı örneğidir... Kapitalist sistem içinde işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesi de!.. Daha başka bir örnek olarak da, erkek egemen toplumda kadının çocuklarının da sözcülüğünü yaparak erkeğe-"babaya" karşı mücadelesini gösterebiliriz!!.. Çünkü, bu da gene aynı diyalektige tabi bir örnektir...

**Bu durumda, eskinin ana rahminde gelişmekte olan yeninin güçleri henüz daha kendi kimlikleriyle ortada görünmedikleri için-kendi ayaklarının üzerinde yürür halde olmadıkları için-onlar henüz daha eskinin içindeki potansiyel varlıklarıyla bilindikleri için- mücadelenin başını çeken daima eskinin altta güreşenleri-ezilenleri-yani anne rolünü oynayanları olur!...**

Hal böyle olunca, dünyaya eskiden beri varolanın-mevcut sistemin içinden, onun içindeki bir unsur olarak baktığınız zaman ortada daima "iki taraf" olduğunu görürsünüz: Ben ve o!!.. Daha başka bir deyişle de, mevcut sistemi temsil edenler ve aynı sistemin içinde ona karşı mücadelenin bayrağını taşıyanlar. Burada, "ben" ve "o" na ilişkin roller duruma göre değişir. Bazan mevcut durumu "ben" temsil ederken, bazan da "o" temsil eder! Önemli olan bu ikiliktir!... Böyle bir ortamda "taraf olmamak" demek objektif gerçeklik alanında yer almamak demektir ki, gerçekten de "taraf olmayan bertaraf olur"!...

**Peki, bu nasıl bir anlayıştır, dünya görüşüdür mü dediniz?**

İsterseniz, yavaş yavaş, birlikte düşünmeye çalışarak sorunu ele almaya çalışalım: Günlük hayatımızda, gözle görülen, elle tutulan "objektif ilişkiler" dünyasında ortada daima her biri

"kendinde şey" "mutlak gerçekliği" temsil eden iki taraf vardır. İlişkide baskın olanı temsil eden taraf ve onun karşısında kendisini onun "zıttı" olarak gören, ondan bağımsız bir şekilde varolduğunu düşünen taraf!.. Bu durumda, objektif gerçeklik alanında üçüncü bir taraf söz konusu olabilir mi!?!..

**İşte size, herbiri "kendinde şey objektif mutlak gerçekliklerden" oluşan bir dünya ve böyle bir dünyaya ilişkin "dünya görüşlerinin" maddi temeli!!!.. Günlük hayatımızı oluşturan varlıkların evrenini bir patates çuvalı olarak düşünürseniz, bu durumda bütün diğer varlıklar da onun içindeki patateslere indirgenecektir!!!.. İşte, "Materyalizmin" dünyası!..**

Ama sadece Materyalizmin mi; idealizmin dünyası farklı mı? O da gene aynıdır özünde, çünkü o da gene her bir "kendinde şey" olan varlıklardan oluşmaktadır. Aradaki fark şuradadır ki, Materyalizm ayrıca bir "yaratıcıya" yer bırakmazken, İdealizm, yaradan-yaradılan ikiliğinden yola çıkıyor o kadar. Yaradan bir idee, yaradılanları yoktan varetmiş oluyor!.. Yani bu durumda da gene öyle, bir sistem içinde-karşılıklı etkileşimlere bağlı olarak, birbirini yaratırken birbirine göre izafi bir şekilde varolmaya-böyle bir anlayışa- yer kalmıyor!..

Ha, "ya diyalektik Materyalizm" mi dediniz?... Bu durumda da gene özde değişen birşey yoktur!.. Çünkü, Diyalektik Materyalizmin "varlıkları" da, gene "her biri kendinde şey- mutlak gerçeklik olan varlıklardır". Ancak bu kez bunlar, gene kendileri gibi mutlak gerçeklikler olan kendi yarattıkları "kendi zıtlarıyla birlikte" varolurlar, ve sonra da, "onlara-yani kendi zıtlarına dönüşürler"!.. İşte size "diyalektik Materyalizm"!.. Dikkat ederseniz, burada da gene esas olan hep "kendinde şey-mutlak gerçeklik" anlayışıdır; varolmak için bir sistem zeminine ihtiyaç duymadan- başka varlıklarla ilişkiye-etkileşmeye muhtaç olmadan varolabilme anlayışıdır. Önce varoluyorsun, ilişki, etkileşme, sistem falan bunlar hep sonra, bu mutlak gerçeklikler arasındaki ilişkilere bağlı olarak gündeme geliyorlar...

Örneğin, kapitalist sistemi düşünürsek, bu anlayışa göre onun temsilcisi, "mutlak gerçeklik"- "kendinde şey" bir varlık-sınıf olarak burjuvazidir. Ama o da "kendi zıttı" olarak, gene kendinde şey bir varlık olan işçi sınıfını yaratıp, onunla birlikte varoluyor!.. Tam bir paradoks, işçi sınıfı hem burjuvazi tarafından yaratılıyor, ama hem de ondan bağımsız objektif mutlak bir gerçeklik olduğu için, onu "yok ettikten" sonra da kendinde şey bir varlık olarak varolmaya devam edebiliyor!..

**İşte, işçi sınıfının delikanlılık döneminin ideolojisi olan "Diyalektik Materyalizmin" söylediği budur... Özünde, birbirinden bağımsız bir şekilde varolan, birbirine zıt iki varlığın geçici olarak biraradılığına dayanmaktadır herşey; sonra, bunlardan biri diğerini yok ederek kendi sistemiyle birlikte varolmaya devam edecektir!.. "Karşılıklı olarak birbirini yaratmak", "birlikte varolarak bir sistemi meydana getirmek" ve sonra da yeni bir sistemi yaratırken onun varlığında birlikte yok olmak diye bir anlayışa yer yoktur burada!..**

**Ama sadece onun mu, sınıflı toplum içinde yer alan bütün diğer ideolojilerin de özü esası budur: Çünkü, bütün ideolojiler, her biri "kendisi için"- "kendinde şey" olarak varolan sınıfların (patates çuvalının içindeki patateslerin !) kendilerini temel alan bir koordinat sisteminden "dünyaya baktıkları" zaman görünenleri dile getirirler!..**

Fakat bir çocuk hep ana rahminde kalmaz ki-kalamaz ki; ya da, hep o ergenliğin "kendinde şey" anlayışında kalınmaz ki!! Gelişmenin belirli bir noktasında, eskinin içinden çıkıp gelen güçler kendi ayaklarının üzerinde yürümeye başlarlar. İşte, tam bu nokta ideolojinin sınırlarını belirleyen-onun kabuklarının çatladığı noktadır da...

Toplumsal süreçler söz konusu olduğu zaman tabii bu doğum öyle dokuz ay falan gibi kısa bir zaman dilimi içinde olup bitmiyor!!.. Hele hele, toplumsal bir bebeğin kendi ayaklarının üzerinde yürür hale gelmesi daha da uzun yıllara yayılıyor...

Örneğin, 1789'u düşünelim. "Burjuva devrimi" deyip lafı bitiriyoruz hemen! Tamam ama, bu ne demektir? Herşey bitiyor mu öyle bir anda? Çocuk doğuyor belki o an, ama süreç devam ediyor sonra... Ta ki, o çocuk kendi ayaklarının üzerinde yürür hale gelene kadar mücadele sürüyor...

**Ne zaman ki, çocuk büyür ve kendisi için varolan, kendi dizginlerini ele alarak hayat yollarında ilerlemeye çalışan bir yetişkin haline gelir, o andan itibaren artık mücadele de bir bütün olarak eskiyle- eskinin içindeki güçlerle- yeni arasındaki mücadele haline dönüşecektir. Evet, bu andan itibaren de ortada gene iki "taraf" vardır!.. Ama artık bu, kendi içindeki "zıtlıklara"- "tarafalara"- rağmen, bir bütün olarak eski sistemin tarafı ve yeninin tarafı olarak şekillenir. Eskinin içindeki "zıt" kutuplar- "tarafalar"- yeninin karşısında eskiyi temsil eden tek bir taraf haline gelirlerken, yeni de kendi yolunda ilerlemeye çalışır...**

Diyalektik anlamda eskinin içindeki mücadelelere örnek olarak karı-koca kavgalarını, ya da feodallerle köylülerin kavgasını veya burjuvaziyle işçi sınıfının kavgasını gösterebiliriz!!.. Eskiyle yeni arasındaki mücadeleye örnek ise, bir bütün olarak eski aile yapısı ile onun içinden çıkıp gelen çocuk arasındaki mücadeledir; ya da, bir bütün olarak feodal sistemle kapitalist sistem arasındaki mücadeledir. Dikkat ederseniz bütün bu süreçlerde hep varolan bir sistemin içindeki "tarafalar" arasında mücadele sürerken, bunun yanı sıra bir de hep gelişmekte olanı temsil eden ve aslında geleceği belirleyen üçüncü bir taraf var!..

Hani "yeni Türkiye" tartışmaları yapılıyor ya!... Burada da gene aynı diyalektiktir sürece damgasını vuran. Yeni Türkiye için mücadelenin eskinin içindeki "tarafaların" egemenlik mücadelelerine indirgenemeyeceğini söylemek istiyorum!... Her durumda, "taraf olmayan bertaraf olur" mantığına kanarak eskinin içindeki taraflardan biriyle bütünleşerek gelişene yeni doğmaya çalışana gözlerimizi kapamayalım... Hep önümüze bakalım... Ana rahminin içi çok karanlık görünse de, "gece ne kadar karanlıksa ay da o kadar parlak doğar" deyişine güvenelim! Gözlerimiz hep karanlığın ötesindeki o ışığı arasın, pusulamız hep o olsun!.. Yeni Türkiye'yi yeni Türkiye'ye ait güçlerin inşa edebileceğini unutmayalım...

AK Parti'yi mi destekliyorsunuz, tamam olabilir; ama bu sizin, "aman ha eleştirirsem karşı tarafın işine yarar" diyerek Erdoğan'ın yaptığı hataları, yanlışları görmemize, hatta bunları yüksek sesle dile getirmemize engel olmasın!...

HDP'ye mi oy vereceksiniz, tamam olabilir; ama bu sizi basit bir Erdoğan düşmanlığına esir ederek basiretinizi bağlamasın!... Amacın "bağcıyı dövmek değil üzümü yemek olduğunu" hiç unutmayın...

**Kimin ne söylediğine, kendini nasıl tanımladığına değil, nerede durduğuna bakın!.. Ve unutmayın ki gerçekte iki taraf vardır: Kendi içindeki birbirine "düşman" hale gelmiş "taftarlarıyla" birlikte "Eski Türkiye'nin" tarafı ve "yeni Türkiye'nin tarafı"!**

"Hani nerde o ikincisi, birincileri anladık ama yeni Türkiye'yi kim temsil ediyor bugün" mü dediniz? O, hepimizin-bir bütün olarak eski Türkiye'nin içindeki potansiyel gerçekliktir... Eski Türkiye'nin antika yanlarını törpüleyin, yanlış olduğunu düşündüğünüz, ama eskinin içindeki "taftarlık" pozisyonunuzdan dolayı rajonu bozmamak için görmezlikten geldiğiniz şeyleri hiç korkmadan yüksek sesle söyley hale gelin, işte o zaman bu sizin için de bir nitelik değişimi haline gelecek, o an eskiyle yeni arasındaki "Sırat Köprüsünden" geçerek siz de bu tarafa gideceksiniz... Bakın ben hiç sormuyorum kendime nerede o yeni Türkiye diye!!..

**7 Haziran sonrası “Kiyametinde” buluşmak üzere!!.. (“Kıyam etmek” dirilmek, uykudan uyanmak demektir!)**